

OWOCOWY (3) *ai*

owocowy (3), [**owoszczowy**] (*cf rus. ovošč^{vv}*).

Pierwsze o prawdopodobnie jasne (tak w owoc); drugie i trzecie o jasne.

sg [m G owocow(e)go.] ∅ f N owocow^ą (1). ∅ n N owocow(e) (1). ∅ pl N subst owocow(e) (1).

Sł stp, Cn notuje s.v. owocnik, owocny, Linde XVI (błędnie zam. owocny) i XVIII w.

Przymiotnik od „owoc” (3) :

1. *Od znac. ‘o jadalnych owocach drzew, krzewów’ (3) :*

a. *Wydający, rodzący jadalne owoce, owocuający; fructifer, fructuanus, pomifer, pomosus Cn (2) :*

Wyrażenie: »drzewo owocowe« (2): Podle rzeki z obu stron wroftą drzewá owocowe káždego rodzáiu/ s ktorych lińcie nigdy nie opádnie/ áni owoc nie zeydzie [Cf omne lignum cibi (marg) omnis arbor comestibilis (-) PolAnt Ez 47/12; wśfelkie drzewo owoc rodzące Leop, WuBib] RejAp 188; Pálmá ieft drzewo owocowe/ ná ktorem lię Dáktyle rodzą. BudBib I 431d marg; [drzewá owocowe Pączki świeże puńczáią RybWios A2].

b. *Przeznaczony do przechowywania owoców (1) :*

Wyrażenie: »owocowa piwnica« (1): Oporotheca, Owocowa piwnicá w którey owoc chowáją. Mącz 266a.

2. [*Od znac. ‘drzewo owocowe’: Składający się z owocowych drzew:*

Wyrażenie: »ogrod owocowy, owoszczowy«: Przy tym folwarku jest ogrodu owocowego morgów 2/15 LustrPodl 34; Jest też przy tym folwarku [Krzywej] ogrodu owoszczowego mórg 1 LustrPodl 146, 37, 40, 63, 73 [3 r.], 74 [2 r.], 121.]

Cf OWOCNY